

Kırkpınar a
Biraz alttan gi
Adnan pehliva

AYDABİR

Cidden çok güzel bir röportaj serisine başlıyor :

Politika Dışında: Politikacılarımız

Demokrat iktidarın bugünkü Vekilleri, Cumhuriyet Halk Partisi muhalefetinin dünkü Bakanları ne yapıyorlar? Nasıl yaşıyorlar? Ev hayatları, hususî zevkleri nelerdir?

Röportajları yapan :

Sermet Sami Uysal

AYDABİR

Bu güzel röportajları

Aydabir'in Şubat sayısından başlıyarak

Bir Demokrat, Bir Halk Partili

olmak üzere ikişer ikişer neşredeceğiz.

İlk röportaj:

Celâl Yardımcı

Maarif Vekili

★★

İsmail Rüştü Aksal

Eski Maliye Bakanı

Evlerinde hususî fotoğrafçımızın çektiği pek güzel resimlerle beraber

1 Şubat Salı günü

Türkiye İŞ Bankası

1955

Yılı İkramiye Plânı:

İkişer Daireli 5 Apartman	**Bahçeli 15 Ev**

Ayrıca 725,000 liralık para ikramiyeleri

Keşidelerden 2 ay evvel en az 150 liralık bir küçük câri hesap açtıranlar ve keşide tarihine kadar çekmeyenler kur'aya iştirak hakkını kazanırlar.

Rahat Uyuyor!

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir.

Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P. K: 845 Galata

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.

Telefon : 21811
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

SAYI: 149 C.: 6 - 20 OCAK 1955 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ, MİZAHÎ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

Kudûmiye

DİVAN Edebiyatımız sadece kaside, gazel, şarkıdan ibaret değildir. Naitler, Münacatlar, Cülûsiyeler, Kudûmiyeler de eski şiir çeşitlerimizdendi. Haydi, artık lâik olduk, nait, münacat yazılmıyor diyelim. Eh, padişahlık devri de kapandığı için, culûsiye de yazılamaz elbet. Ama, kudûmiye niçin yazılmasın? Hele, politika ricalimizin Avrupa, Asya, Amerika arasında - kuş misali - durmadan uçup kondukları, konup uçtukları bu hareketli ve bereketli günlerde!

Eğer Süleyman Nazif sağ olsaydı, şu son Irak seferi «Firâk-ı Irak» muharririne, manzum olmasa bile, kimbilir ne heyecanlı bir mensûre ilham ederdi... Ve yine sağ olsaydı, bu Bağdat ziyaretinden Ahmet Haşim'e ne tatlı şakalar çıkarırdık. O Ahmet Haşim ki, düşmanları kendisine «Edebiyatımızın bağdadisi» diye takılırlardı. Dostları ise, Birinci Dünya Harbi sonunda:

— «Bağdadı verdik, Haşimi aldık!» Diye kendi kendilerini teselli etmiştiler.

Yiyip içtikleri kendilerinin olsun, ama görüp geçirdiklerini bari Safa Kılıçlıoğlu'nun kaleminden dinleyebilsek...

Udlar, kemanlar, kanunlar ve deflerle, Arap diyarına göklerden inen bir hava kervanı herhalde uzun uzun yazılmağa değer.

Ahmet Emin Yalman ne derse desin, biz «Sabah ola hayrola» der ve bu pek «safa» lı seyahati alkışlarız.

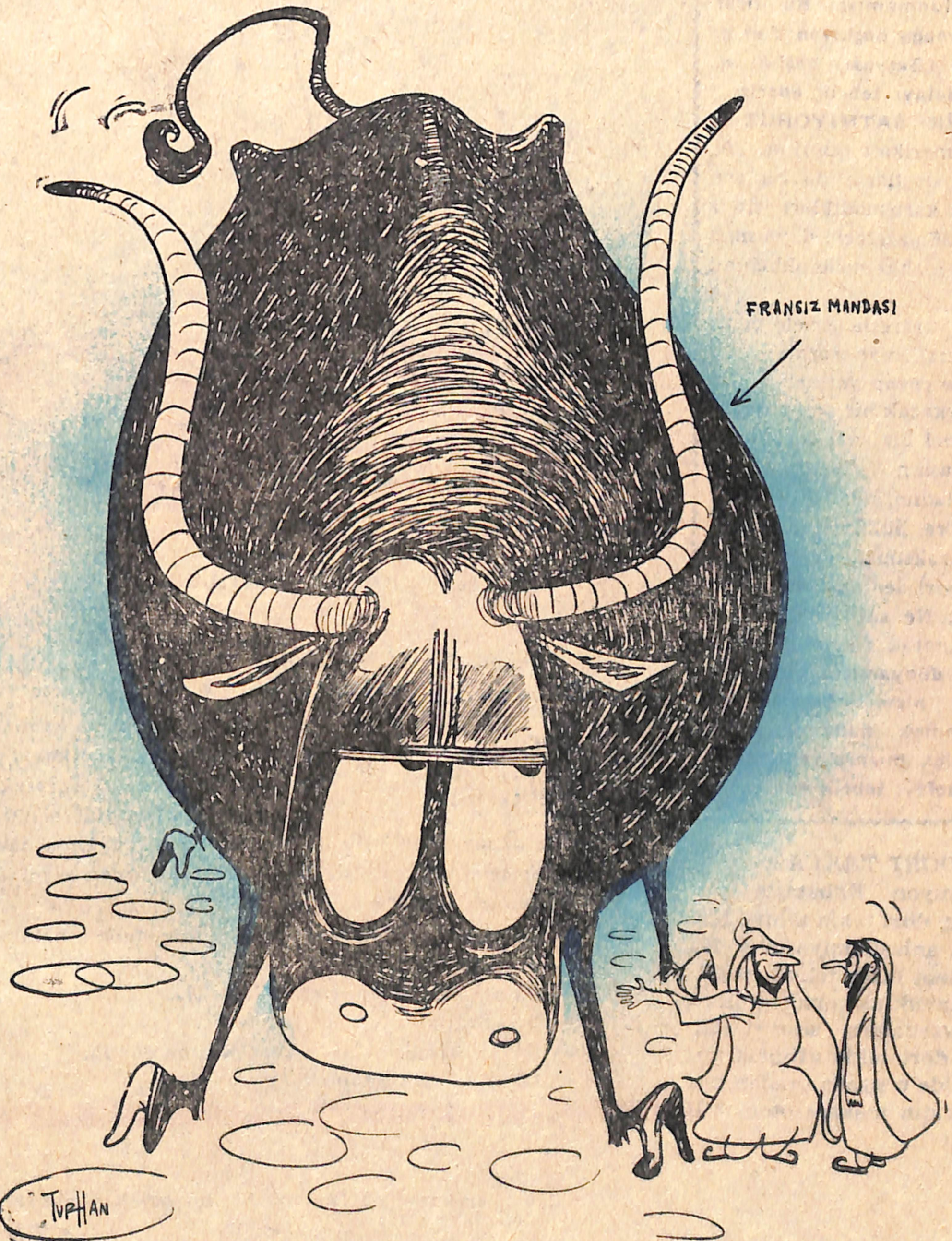
Milletlerarası politika konuşmalarına, diplomasinin katı ve kurusundan sonra, musikinin de - hiç olmazsa - bir ara nağme ile karışması aradaki tatlı ahengi artıracaktır elbet.,

İhtira beratı bize ait olan bu güzel buluşu, sulh uğrunda çalışan bütün dünya milletlerine tavsiye eder ve Şam-ı şerif yolcularını alkışlarla karşılarız!

— Safâ geldiniz!

Yusuf Ziya ORTAÇ

BÜTÜN GAYRETLERE RAĞMEN, TUNUSTA MİLLİYETÇİLER FAALİYETLERİNİ ARTTIRDILAR.. (Gazeteler)

Tunuslu Milliyetçi — Gözden korkacak olsam, manda gözünden korkarım!..

(Atalar sözü)

Kuzu 10 Lira

Gazeteler birinci sayfalarında müjdelediler: Kuzu etinin kilosu on lira!

Asılmıya giden herifin duasını biz de tekrar edelim:

— Allah beterinden saklasın!

Diyeceksiniz ki: Asılmanın beteri vardır, kazıklanmak!.. Ama on liraya kuzu kazıklanmanın en zorlusu olduğuna göre, bunun beteri ne olacak?

Aman merak etmiyelim, erbabı bulur.

Son zamanlarda, bazı kurtların bazı kuzulara - cadde ortasında bile - niçin saldırdıklarını şimdi anlıyorum. Eğer mesele bu iktisadî bakımdan alınacak olursa, bu çeşit suçlarla ağırcezaya verilen bazı jandarmalarımızla bazı şoförlerimizin müdafaası bile epeyce kolaylaşır sanırız.

Kuzu etinin bu kadar pahaya çıkışı karşısında ana kuzularına, Şair Nedim'in diliyle nasihat edelim:

Serd oldu havâ çıkma koyundan kuzu cağım!

Dikkat

FİKRİMİZ YOK

Şimdiye kadar her türlüsünü, her çeşidini gördük. Zaten bunun böyle olduğunu da biliyorduk. Ama bugüne kadar, hiç biri bu kadar cesaretli itirafta bulunmamıştı. Bu itiraf, yeni çıkmağa başlayan Tan gazetesinin (Başyazı) başlığı altından dolayı tebrik ederiz.

«FİKİR SATMIYORUZ

Bir Amerikalı dostum -Amerikalı dostların da bu son günlerde karışmadıkları işimiz yok ya- 26 gazetecinin, ya mahkûm, ya mahkemede olduğunu duymuş:

— Ne cesaretle gazete çıkarıyorsunuz? diye sordu.

Ben de cevap yerine:

— Korkacak bir şey mi var? diye ikinci bir sual sordum:

Arkadaşım:

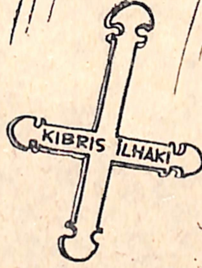
— Anladım, dedi. Korkmadığınıza göre, hükûmetin fikirlerini satacaksınız!..

— Hayır! dedim. Havadis vereceğiz!.. Ne satılacak, ne de satın alınacak fikrimiz var..»

Basın dünyamızın bu kadar kuvvetli hicvine bir kelime bile eklemek haddimiz değil. Fikirsizliği, bu cesûrane itirafından dolayı tebrik ederiz.

DÖRT TAKLA

Bir kamyon Kabataşta yuvarlanmış, dört takla atmış. Kaza sebebi anlaşılamıyormuş. Kazanın sebebi bizce teknik değildir. Dalkavukluk, artık insanlardan vasıtalara sirayet etti. Kamyon dört takla attığına göre, herhalde o sırada oradan büyük bir zatın makam otomobili geçiyordu.

HAÇ SUYA ATILDI!..

(Gündüz)

Suç Değil mi?

Sosyetenin tanınmış hanımefendilerinden biri kendisine kaz diyen bir ahpabını mahkemeye vererek hakaret dâvası açmıştı. Hâkim bu ehemmiyetsiz dâvayı sulh yolu ile kapamak için dâvalıya dâvacıdan özür dilemesini tavsiye etti. Dâvalı özür dilemeden evvel bir noktayı öğrenmek istiyordu:

— Bir hanımefendiye kaz demek suç mudur hâkim bey?.

— Evet suçtur.

— Ya bir kaza hanımefendi demek?...

— Suç değildir.

— Dâvalı kendisini dâva eden kadına döndü:

— Özür dilerim hanımefendi.

FİSKELER

İMANSIZ

Rüşvet, zina, kavga gibi bazı suçlar tek başına işlenmez, karşılıklı işlenir. Rüşveti alan kadar, veren de suçludur.

Belediyemiz, yılbaşı gecesi bir masayı, iki bin liraya kiraya veren gazino sahiplerine, mevzuata göre ancak 150 lira ceza verebiliyormuş. Bir yılbaşı gecesi için, bir kuru masaya iki bin lira almak elbette suç...

İyi, hoş ama, bır masaya tırnk diye bir kalemde iki bin lira sayanın hiç mi suçu yok? Hükûmet, zevk ehli bu kibar hovardaları cezalandıramıyor, hiç olmazsa bıraksın da dinsizin hakkından imansız gelsin!..

ZAM

Mebus tahsisatı da dahil, her maddeye yapılan zamdan sonra, ev sahipleri belediyeye müracaat ederek, kiraya verdikleri evlerdeki «yüz numara» ların «beş yüz numara» olarak değiştirilmesini teklif etmişlerdir. Belediye, mevcut hayat uzunluğunu da gözönünde tutarak, yüzde yirmi beş zamla, bundan sonra «yüz numara» lara «yüz yirmi beş numara» denilmesine karar vermiştir.

SAHİ Mİ?

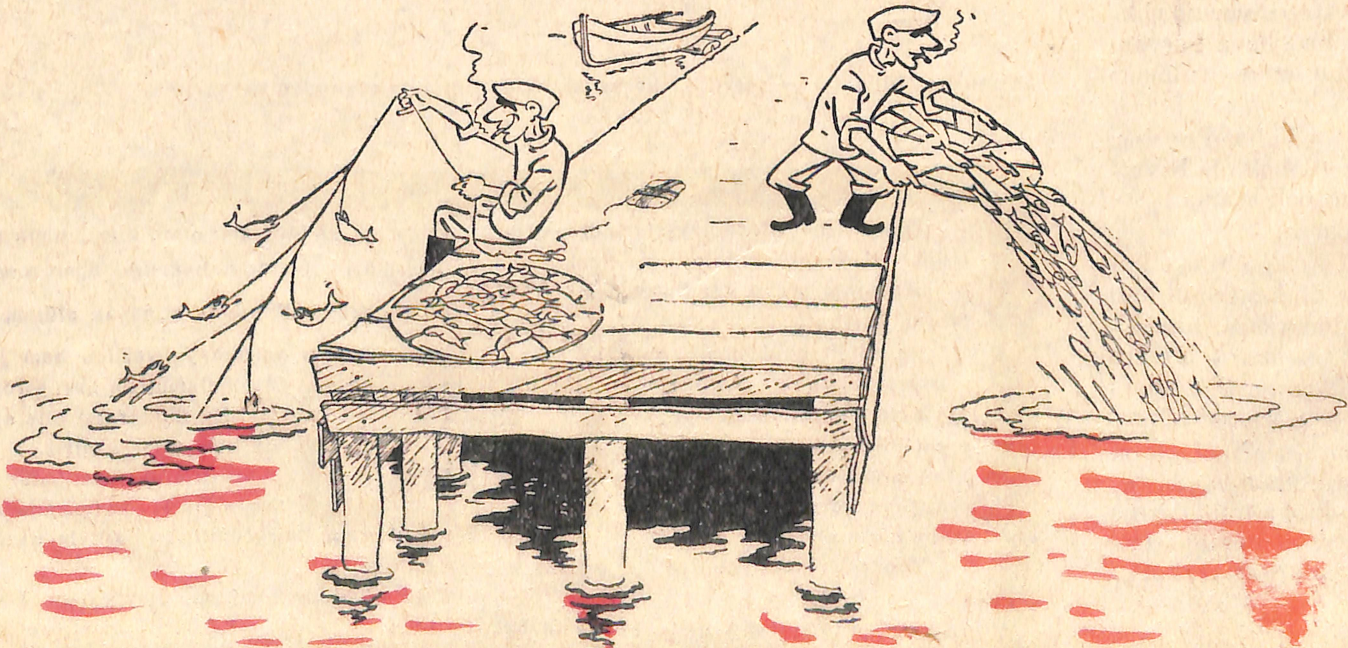
Sinema ilânında «on altı yaşından küçük çocukların görmesi yasaktır» yazılıydı. Yaşlıca bir hanım, gişeye yaklaştı:

— Sahiden bu film küçüklerin göremiyeceği gibi bir şey mi?

— Evet bayan...

— Peki, öyleyse bir koltuk, lütfen...

Lavoisier kanunu: Tabiatta hiç bir şey kaybolmaz!

GELENLER... GİDENLERİ..

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan : İlallah şerrinden

— Çoook... Herife para verir ama, kadınlardan da bunun beş mislini alır.

Bu sırada Kalyopi, salondan geçtiği için sustuk. Ben dikkatle etrafı süzüyordum. Yalnız tavandaki âvize benim tahminime göre, beş on bin lira değerinde idi. Halılar, koltuklar, stil eşyalar, hiç görmediğim kadar güzeldi. Kendimi bir Amerikan filminin lüks bir sahnesindeyim zannediyordum.

Biz içerde iken dışarda bir gürültü oldu. Bağırmalar, çağırmalar geldi. Kapılar açıldı, kapandı. Kadın ağlamaları, erkek sesleri duyuluyordu. Aytenin bir anda rengi uçtu.

— Ne oldu? dedim.

Ayten:

— Eyvah!.. Galiba basıldık! dedi.

— Şimdi ne olacak?

— Bilmem... Bir kere daha basıldıktı.

Demeğe kalmadı. Salonun kapısı açıldı. İçeri altı erkek girdi. Gayet kibar tavırlı, üzerinde zengin bir elbise ile Madam Fofo arkalarında süklüm püklüm duruyordu.

İçlerinden biri:

— Erkekler nerede?

Diye bağırdı.

Madam Fofo:

— Bunlar misafir!

Dedi.

— Misafir ha!.. Biz biliriz o misafirleri, Biz de zaten erkek misafirleri arıyoruz.

Sivil ahlâk zabıtası memurları kapılara saldırdılar. Az evvel, azametle yanımızdan geçen kibar hanım, odalardan birinden:

— Durun ayol!.. Kombinezonumu bari giyeyim!

Diye bağırıyordu.

O kadınla beraber, topense, izbandut gibi bir adam ceketini giyerek, dışarı çıktı.

Memurlardan biri;

— Yakaladık!.. Uygunsuz vaziyette yakaladık!.. Diye bağırıyordu.

Büyük gardroptan bir çift çıkardılar. Tombul güzelce kadın yalvarmağa başladı:

— Vallahi bizim fena bir niyetimiz yok. Biz nişanlıyız...

Erkek:

— Hattâ yüzüklerimiz bile var. İnanmazsanız yüzüklerimize bakın! dedi.

Memurlardan biri sordu:

— Mademki nişanlısınız da böyle yerlerde ne işiniz var? Mahallebiciler ne güne duruyor? Ne diye bir sinema locasına gitmiyorsunuz?

Adam, pantalonunun bir paçasını ayağına geçirirken anlatmağa başladı:

— Biz, beyefendi, tam altı senedir nişanlıyız. Nişanlım bir dairede daktilo... Bendeniz de bir müessesede memurum. Benim başımda annem, kızkardeşim, halam bir de küçük oğlan kardeşim var. Beş nüfus, hep benim yüz elli lira maaşıma göz dikmişler. Nişanlımın da, yatalak babası, ihtiyar annesi var. Birbirimizi beğendik, hoşlandık. Altı senedir nişanlıyız. Bir türlü kısmet olmuyor. Ne yapalım? Kendi keyfimiz için, evleneceğiz diye anamızı, babamızı mı atalım? İşte böyle arada sırada buraya geliyoruz. Ayıp ama, başka ne yapalım? Bugün nişanlımın yaş günüydü. İkimiz de maaşları aldık... Ya... yoksa vallahi hiç bir fena niyetimiz yok...

Çok fena uygunsuz vaziyette yakalanan başka bir çift hâlâ, uygunsuz vaziyetlerinin sersemliği içindeydiler. Erkek, memurlara:

— Bayım, biz evliyiz, karı kocayız! dedi.

Cebinden cüzdan çıkardı:

— İnanmazsanız bakın!.. İşte nikâh cüzdanımız!..

— Burada ne işiniz var? Eviniz barkınız yok mu?

— Yok... İki senedir evliyiz, bütçemize uygun başımızı sokacak bir yer bulamıyoruz. Haftada bir burada buluşuyoruz. Daha ucuza geliyor.

Hepsinin şefi olduğu anlaşılan memur:

— Fena fikir değil, dedi, bak bu bizim hiç aklımıza gelmemişti. Senelerdenberi ev, kira sıkıntısı çekiyoruz yahu!..

Memurlar bizi ayırdılar:

— Dört çift uygunsuz vaziyette, üç çift uygunlu vaziyette yakaladık. Ayrıca iki de tek var.

O iki tek de Aytenle bendim.

— Siz kendinize bir şey bulamadınız mı?

Diye sordular.

Fena halde gururum incindi:

— Memur bey, dedim, ben bu karıların hangisinden aşağı karım?

Memurlar bizi salonda bırakıp, Madam Fofo ile dışarı çıktılar. Holde, fiskos konuşmağa başladılar. Salondakilerden bir kadın:

— Ben evli, çoluk çosuk sahibi, namuslu aile karısıyım!..

Diye ağlamağa başladı.

— Hanım, dedim, ağzından çıkanı kulağın işitsin. Sen namuslusun da, biz namussuz muyuz?

— Nafile... Sizin kaynana zırıltınız, benim kaynanamla rekabet edemiyecek!..

(Orhan Enez)

Şunu iyi bil ki, dünya yüzünde ne tam namuslu, ne de tam namuzsuz insan vardır.

Uygunsuz vaziyette yakalananlardan bir genç kız:

— Nedir bu başıma gelen benim, diye ağlıyordu. Ben kızoğlan kızım, tam dört defa yakalandım. Buradan hastahaneye götürüyorlar. Annem duydu. Dört defada da intihara kalktı. Bu sefer zavallı ya sahiden intihar ederse?..

Bir polis, salonun kapısını açtı:

— Erkekler serbest!

Diye bağırdı. Kadın oldum olalı, ilk defa, erkekliğimi aradım.

Hızını alamıyan erkekler, daha emniyetli bir ev aramak için, hırsla çıkıp gittiler. Az sonra Madam Fofo geldi. Evvelâ kibar hanımın kulağına bir şeyler fısıldadı. Kadın boynunu büktü:

— Peki, Madam Fofo, dedi.

Teker teker öbür kadınlarla fısıldaştıktan sonra, benim yanıma geldi:

— Memurlar, dedi, eğer on bin lira verirseniz, ses çıkarmaz gideriz diyorlar, benim evim kapanmasın diye, beş bin verdim. Herkes hissesine düşeni versin. Yoksa, hastahanelere düşersiniz, gazeteler yazar, rezil olursunuz..

Düşündüm, sahiden iki paralık olacaktım.

— Pekâlâ, ben beş yüz veririm! dedim.

Tam o sırada, Ayten lâfa atıldı:

— Bana bak Madam Fofo, dedi, bu numaraları bana da mı yapıyorsunuz? Şimdi vallâhi gider, sahiden ahlâk zabıtasına haber verir, evini mühürletirim.

Madam Fofo:

— Sus, yavaş... Kimse duymasın!.. Vazgeçtim, sizden para istemem!.. dedi.

Ayten:

— Cazgeçmekle olmaz, biz de hissemizi isteriz!..

Diye bağırdı.

Madam Fofo:

— Peki! dedi.

Kibar hanımefendi, paraları saydı, bileziklerini, saatını da çıkarıp verdi. Bütün kadınlar,, bütçelerine göre sökülmüşlerdi.

Önce memurlar gitti. Arkadan kadınlar çıktı.

Ben, ortada bir dolap döndüğünü anladım ama, işin ne olduğunu doğrusu kavrıyamadım. Aytene:

— Hadi kız! Ne duruyoruz, gidelim, bir daha basarlar!..

Dedim.

— Dur, dedi. Hissemi almadan şurdan şuraya bir adım bile atmam...

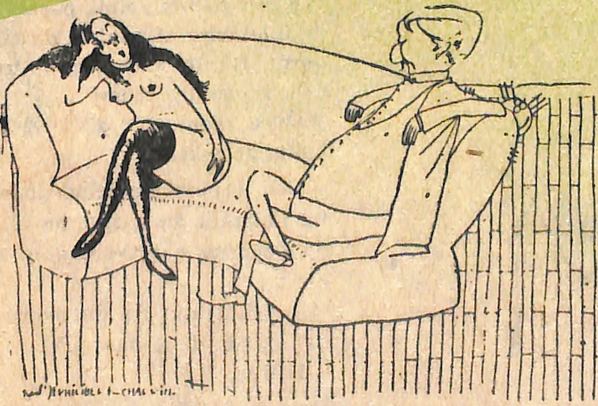
Madam Fofo, güler yüzle yanımıza sokuldu. Dişlerini sıkışından, Aytene, belli etmek istemediği halde düşman olduğu belli idi.

(Devam edecek)

Dünya Karikatürleri

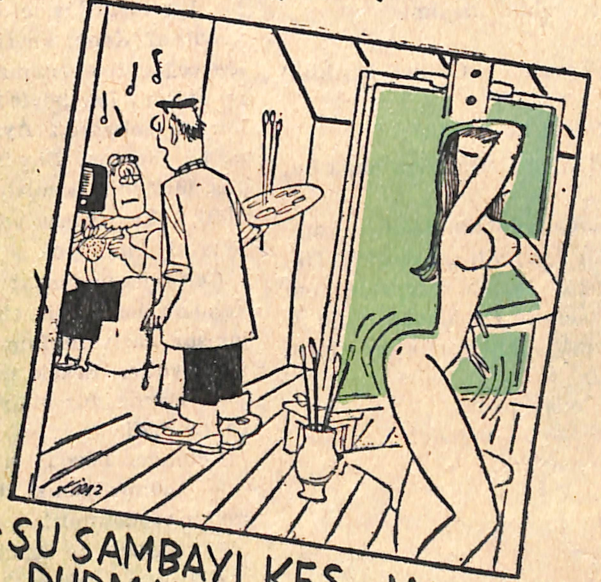
SORGU HAKİMİ — MERHAMET EDİNİZ BAYAN... KARŞINIZDAKİ ADAM O KADAR TAŞ YÜREKLİ DEĞİLDİR!..

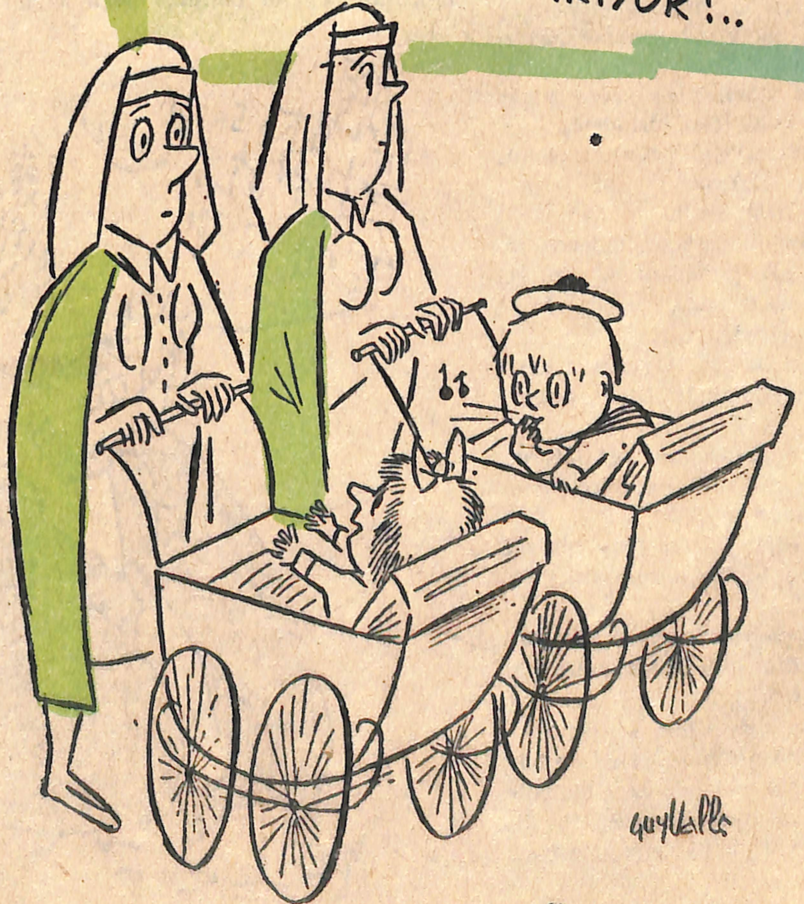
— NE SICAK, NE SICAK... TERLEMİYOR MUSUNUZ BÖYLE SİZ?..

— BENİMLE EVLENMEK Mİ İSTİYORSUN? PEKİY, KOCAM EVDE, GEL, KONUŞ!..

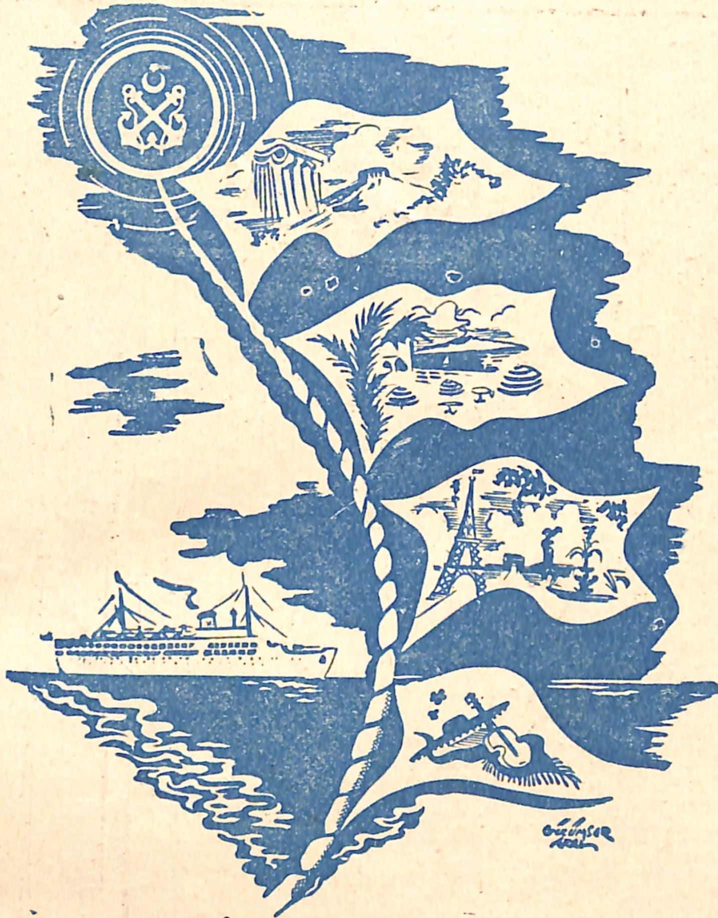

— ŞU SAMBAYI KES... MODEL DURMADAN KIVIRIYOR!..

— DADI, ARKADAŞINA SÖYLE, BEN O PİÇİN BİLDİĞİ KIZLARDAN DEĞİLİM!

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor demektir

Telefon: 42664
Santral: 47580_89

Merkezi:
Galata Bankalar
cad. № 80

İHAP HULUSİ İSTANBUL

ANKARA SİGORTA

HER TÜRLÜ FELÂKETİN
ZARARINDAN KORUR.

T. C.
Ziraat Bankası

Yurt içinde 491 Şube ve Ajansı dünyanın her tarafındaki muhabirleriyle sayın müşterilerinin emrindedir.

Vadeli, vadesiz tasarruf hesapları
1955 ikramiye yekûnu:
1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Gayrimenkuller, Traktörler, Zirai aletler ve dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır.

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmar, Plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

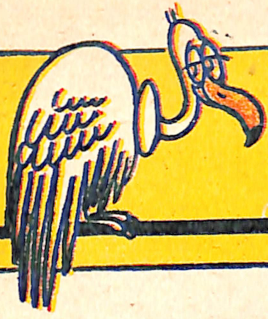
BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

Açık muhabere:

Bay Süleyman Pikdöken
Gazeteler Bayii
Antakya

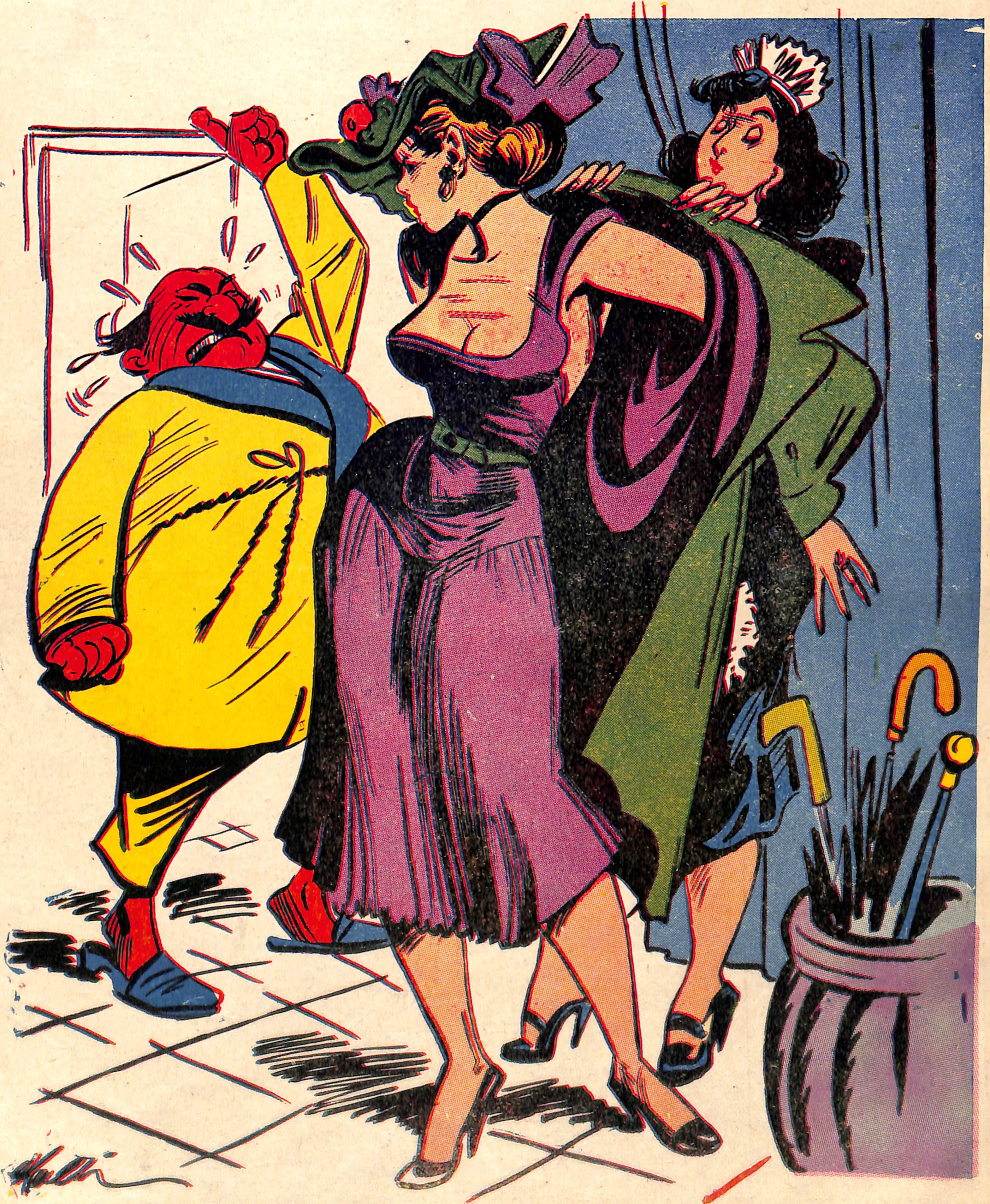
Size dostça yazdığımız mektuplara bile cevap vermediniz. Son defa olmak üzere ricamızı bir kere daha tekrar ediyor ve bekliyoruz.

AKBABA — AYDABİR

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

— Yağma yok... Bana yutturamazsın... Terziye gittinse üç saat çok az... Yoook, yalan söyliyorsan üç saat çok fazla!..